

عنوان مقاله:

گذار از مدیریت خطر جهت دستیابی به توسعه ای پایدار

محل انتشار:

دومین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

احسان معصومی - دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه شیراز

کوروش رضائی مقدم - دانشیار بخش ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

از زمان پیدایش تمدن، انسان ها با احتمال خسارت روبه رو بوده اند . اجداد ما با محیطی سرشار از خطرات و مخاطرات مواجه بوده اند . نخستین خطرات که طبیعت و حیوانات وحشی بودند، موجب ریسک می شدند و این خطرات نه تنها حیوانات وحشی بلکه شامل انسان ها نیز می شد . به تدریج انسان ها آموختند که به صورت جمعی و فردی، اتفاقات ناخوشایند را پیش بینی و خود را برای مقابله با آن آماده کنند . این آموخته ها امروزه در حیطه ی علم مدیریت به عنوان مدیریت ریسک مطرح می شود. مدیریت ریسک عبارت است از فرایند مستند سازی تصمیمات نهایی اتخاذ شده و به کار گیری معیارهایی که می توان از آنها جهت رساندن ریسک تا سطحی قابل قبول استفاده کرد . به عبارت دیگر فرآیند شناسائی ، ارزیابی ، انجام اقدامات کنترلی و اصلاح ریسک های اتفاقی بالقوه ای که همیشگیاً پیشامدهای ممکن آن خسارت با عدم تغییر در وضع موجود می باشد . ریسک مجموعه ای را قادر می سازد که به نحو بهتری ریسک های متداول در فعالیتهای روزمره را مدیریت نموده و با خیالی آسوده از خسارات تصادفی ، بطور جامعتر و مؤثرتر فعالیتها را روزمره خود را ادامه دهد ، ضمن اینکه ما را قادر می سازد به نتایج قابل قبول با حداقل هزینه نایل گردیم . این تئوری خطر را در زمان وقوع حادثه تاکید می کند و بهتر آن است که در جهت تکامل این تئوری آمادگی برای مواجهه با خطر نیز مورد بررسی قرار گیرد؛ ساختار ها و پایه هایی که بر اساس مقاومت و ظرفیت واکنشی جامعه به بلایا و خطرات باشد. این در حقیقت ابزاری سازمانی و اطلاعاتی است که بر پایه خصیصه های هر بلای طبیعی میزان خطر و آسیب پذیری را بر آورد می کند. در این مطالعه سعی شده است پس از بررسی کامل مدیریت خطر با ارائه مدل جدید مدیریت، فرآیند گذار از این مبحث جهت رفع کاستی های آن معرفی شود.

کلمات کلیدی:

مدیریت خطر، توسعه پایدار، مدل جدید مدیریت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/310004>

